

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش گروهی حلم بر کاهش نشانه های پرخاشگری دانش آموزان 12 - 16 ساله

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات اجتماعی و تربیتی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا صبوری - کارشناسی ارشد روانشناسی. دانشگاه علامه طباطبائی. تهران. ایران

ثنا نوری مقدم - استادیار. گروه روانشناسی. دانشگاه سیستان و بلوچستان. زاهدان. ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش گروهی حلم بر کاهش پرخاشگری دانش آموزان 12-16 ساله شهر آبدانان صورت گرفت. روش پژوهش، روش تجربی پیش آزمون پس آزمون با استفاده از گروه آزمایش و کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش را دانش آموزان دختر شاهد و ایثارگر 12-16 ساله شهر آبدانان میباشند. نمونه آماری این پژوهش شامل 30 نفر از دانش آموزان بود که به شیوه در دسترس از بین مدارس شهر آبدانان انتخاب شده و به طریق تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه پرخاشگری نجاریان و همکاران (1375) می باشد. برنامه آموزشی حلم به مدت 12 جلسه، هفته ای 2 الی 3 جلسه به مدت 60 دقیقه اجرا گردید. شرکت کنندگان در پژوهش در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون پرسشنامه پرخاشگری را پاسخ دادند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی جهت محاسبه میانگینها و انحراف معیار و آمار استنباطی برای بررسی معنی دار بودن تفاوت میانگین گروه ها از آزمون t تفاضل استفاده گردید. نتایج پژوهش به طور کلی نشان داد که آموزش گروهی حلم بر کاهش پرخاشگری در فرزندان شاهد و ایثارگر 12-18 ساله شهر آبدانان مؤثر بوده است و فرضیه اصلی پژوهش تایید شد. بنابراین از «آموزش حلم» می توان به عنوان یک مداخله درمانی معنوی جهت کاهش پرخاشگری در نوجوانان استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، مداخله معنوی، صبر، آموزش حلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181127>

